

[Hartel.]

maa ikke fortænke Folk i at stille Spørgsmaalene.

Det forekommer mig heller ikke, at Rigsadvokaturen kan siges at være fuldstændig sagesløs i Spørgsmaalet, som her foreligger til Forhandling, idet det jo efter de Udtalelser, som Statsadvokat Thomsen har fremsat, ikke er usagt, at der har været en Forbindelse mellem ham og Statsadvokat Schlegel, som særlig repræsenterer Rigsadvokaturen.

I Forbindelse med denne Sag vil jeg gerne gøre opmærksom paa hele Spørgsmaalet, om den Form, hvori Politi- og Anklagemyndigheden stiller sine Spørgsmaal til Borgerne. Jeg vil ogsaa samtidig sige, at den Tiltaleform, som benyttedes i Retten i Terndrup: snart sagde man tiltalte, snart Hofjægmesteren, snart Hr. Sehested, snart cand. jur. Sehested o. s. v., er ikke passende, der maa være en bestemt Tiltaleform, som er rigtig, og som ogsaa Statsadvokaturen er henvist til at benytte.

Jeg har ogsaa rent personligt Anledning til i Forbindelse med Rets sagen i Terndrup at drage et Spørgsmaal frem, som berører Statsadvokaturen. Jeg henvendte mig den 22. Oktober 1937 paa Dommerkontoret i Helsingør for at faa Oplysninger i den saakaldte Gunnerød-Sag og fik i Vidners Nærværelse en Besked, som jeg lod gaa videre til Hofjægmester Sehested og hans Forsvarer. Da denne Besked blev fremlagt i Retten i Terndrup, havde Statsadvokaten en anden Forklaring paa det paagældende Forhold, og han sagde da — og det er det, jeg ønsker her at gøre Anmærkning over for —, at det Svar, som var givet mig, var nu den Maade, hvorpaa man afviste en Folketingsmand. Det maa staa klart, at ingen Statsinstitution kan afvise en ansvarlig folkevalgt Repræsentant ved at give ham en Sludder for en Sladder, og Statsadvokaten kan ikke udtrykke sig paa den Maade, som det skete. Det er en upassende Form, og jeg vil gerne paa denne Plads gøre min Bemærkning, altsaa fremsætte min Kritik over for dette Punkt.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som ogsaa gentagne Gange — ogsaa af Ordføreren for Forespørgerne (Hasle) — er fremdraget, nemlig Spørgsmaalet, om der foreligger en politisk Forbrydelse eller en almindelig Overtrædelse af Injurielovgivningen, vil jeg gerne over for dette sige, at vi maa frem til en Lovgivning, hvorved det meget mere konkret og bestemt end nu lovfæstes, hvad en politisk Forbrydelse er. Det virkede helt farceagtigt i den paagæl-

dende Sag, at Statsadvokaten paa ulovmedholdelig og moralsk forkastelig Maade snagede i Domsmændenes politiske Indstilling, medens hans høje Chef, Rigsadvokaten, vel for bedre at komme tiltalte til Livs — ellers ved jeg ingen Grund —, intet lod uforsøgt for at slaa al Tale om politiske Motiver ned. Efter dette skulde man ikke tro det muligt, at Rigsadvokaten, da han talte i Aalborg, kendte noget til politisk Afhøring i Terndrup. Jeg vil da spørge fra denne Plads, paa hvilket Tidspunkt Rigsadvokaturen blev bekendt med, at denne politiske Afhøring havde fundet Sted, idet dette er meget interessant til Bedømmelse af Rigsadvokaturens Holdning i det Spørgsmaal, her foreligger til Behandling.

Det er med Beklagelse, man hører, at i en saadan Sag den ene skyder sig om bag den anden. Der er endnu ikke faldet nogen endelig Dom om, hvor Ansvaret ligger, og der er en Række Bortforklaringer, idet det dog efter det foreliggende i det væsentlige samler sig om Statsadvokat Thomsen; og det er altid beklageligt, at det, naar der foreligger en Fiasko, ikke straks kan fastslaaes, hvis Ansvar er. Men det er den gamle Historie: Tog han sin Fiasko som en Mænd? — Ja, det gjorde han rigtignok, han skød Skylden paa Konen! Saaledes vil vi ogsaa i denne Sag, inden de tjenstlige Forhør er afsluttet, som Ministeren har bebudet, se en Række Forsøg paa i det mindste at forflygtige det Ansvar, som foreligger. Det vil jeg haabe der ikke bliver givet Anledning til, idet Offentligheden har for stor Interesse i denne Sag til, at den vil tolerere noget saadant.

Jeg vil i øvrigt sige, at det forekommer mig, at Anklagemyndigheden, som har gjort sig saa utrolige Anstrengelser i Sehested-Sagen og i Kreaturesportsagen — lod den ikke Høgsbro Holm løbe med Paa-skriften: Dine Overtrædelser er 2 Aar gamle og derfor forældede ...

Formanden: Jeg gør den ærede Taler opmærksom paa, at Kødeksportsagen ikke kan behandles ved denne Lejlighed.

Hartel: Jeg har haft den Glæde at sige, hvad jeg ønskede, om Kødeksportsagen, og i øvrigt tager jeg naturligvis Formandens Meddelelse til Efterretning.

Formanden: Det er den ærede Taler nødt til at gøre.

Hartel: Jeg gør det samtidig med Glæde.